

ve kış mevsimleri nasıl geçiyor? Söyleyiniz.

Yaşadığım yerde deniz olduğu için kışlar burada yani İstanbul'da çok sert geçmez ama bazı yıllar ise kışın çok yağdığı, hayatın aksadığı da olur.

Köy hayatı ve şehir hayatı arasındaki farklar nelerdir? Söyleyiniz.

Köyde insanlar genellikle tarım ve hayvancılıkla uğraşır. Yoğun bir hayat temposu yoktur, günler birbirine benzer şekilde ve sakin geçer. Şehirde ise insanlar ticaretle uğraşır ya da fabrikalarda çalışır. Nüfus kalabalıktır ve hayat koşturmacayla geçer. Trafik, gürültü, hava kirliliği gibi sorunlar vardır.

- ✓ Metnin başlığından ve görsellerinden hareketle içeriğini tahmin ediniz. Tahminlerinizi 1. etkinliğin "a" bölümüne yazınız.
- ✓ Okumaya başlamadan önce metnin konusunu ve uzunluğunu gözden geçiriniz. Okuma amacını düşününüz ve kendinize "Bu metni neden okuyorum?" diye sorunuz. Okurken önemli yerlerin (şahıs kadrosu, yer, zaman, olaylar vb.) altını çiziniz. Çıkarım yapma stratejisini kullanarak doğrudan ifade edilmeyen bilgilere ulaşmaya çalışınız. Anlamadığınız yerler olursa geri dönüp tekrar okuyunuz.

TATLI GÜNLER

Ben, Doğu Anadolu'nun bir dağ köyünde doğdum. Köyümüz başı karlı ve dumanlı bir dağın eteklerindedir. Kışlarımız hep karlı geçer, kısa süren yazımıza da doyum olmaz. Bizler yazı sabırsızlıkla bekleriz çünkü hepimiz yaza, o tatlı sığağa, hasretiz. Hele biz çocuklar! (...)

Kırlara ve oyunlara doyamaz, akşamları sofra başında yorgunluktan uyuyakalır, genellikle kucakta yatağa taşındığımızın farkına bile varmayız. Toprak ve hayvancılık işlerinde ailelerimize yardımcı olduğumuz zamanların dışında doyamadığımız yaz günlerimiz hep böyle geçer.

Babam inşaat işçisidir. Yazları ilçeye giderek çalışır, kışın iş olmadığı için evde oturur, genellikle yazın kazandığı para ile geçiniriz. O iri yarı, bıyıklı, yiğit bir adamdır.

Herkesin yardımına koşan, çok ama çok iyi bir insandır. Köyümüzde onu sevmeyen bir tek kişi bile yoktur. İlçe-den eve gelirken bize şekerler, helvalar, köyümüzde olmayan yiyecekler getirir. Onun gelmesini sabırsızlıkla beklerim. Tabii yalnız getirdiği yiyecekler için değil, onu çok sevip özlediğimden...

Anam da çok iyi kalpli, şefkatli, güler yüzlü ve tatlı sözlüdür. Yalnız bize karşı değil, herkese karşı böyledir. Bir komşumuzu hasta görmesin. Hemen eve koşar, alelacele du-

vardaki çividen indirdiği tavayı ocağın üzerine yerleştirir, bol yağlı bir çorba hazırlar. Bunu bakır tasa doldurarak sıcak sıcak hasta komşumuza yollar.

Anamın elinden her iş gelir. (...) Anam ineklerimizi sağar; peynirimizi, yağımızı ve yoğurdu-muzu yapar. Tavuklarımızı kuluçkaya yatırır.

Babamın kerpiçten yaptığı, üç göz odalı bir evde otururuz. İki ineğimiz ve on beş yirmi tavuğumuz var. Tavuklarımız evimizin bitişiğindeki ahırın etrafında dolaşır, yem ararlar. Bahçe-

